

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203035
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719203035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej Y. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX A., zast. JAKUBIS & PARTNERS s. r. o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava - Mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 990 365, v konaní o zaplatenie 6 034,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14Csp/53/2019- 106 zo dňa 11. februára 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o zamietnutí žaloby a v III. výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 27. 06. 2019 domáhal zaplatenia sumy 6 034,91 Eur titulom zostávajúcej časti zosplateného nezaplateného úveru žalovanou spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 21. 05. 2019 do zaplatenia. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 620,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 700,- Eur od 21. 05. 2019 do 08. 08. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 680,- Eur od 09. 08. 2019 do 11. 09. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 660,- Eur od 12. 09. 2019 do 09. 10. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 640,- Eur od 10. 10. 2019 do 14. 11. 2019 a s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 620,- Eur od 15. 11. 2019 do zaplatenia zamietol (prvý výrok), v zvyšujúcej časti konanie zastavil (druhý výrok) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok).

1.2 Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 26. 11. 2009 uzavrel právny predchodca žalobcu U. D. F., a.s.; skrátený názov: U., a.s., so sídlom Y. W. 1, XXX XX F., K.: XX XXX XXX so žalovanou Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty U., a.s. (ďalej aj „zmluva“), na základe ktorej bol žalovanej pôvodne schválený úverový rámec vo výške 600,- Eur so štandardnou mesačnou splátkou 20,- Eur a s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu dňa 19. 05. 2019 mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2 550,- Eur s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 85,- Eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť poukazovať právnemu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 85,- Eur, a preto právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 02. 06. 2016 upozornil žalovanú, že ak do 09. 06. 2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaná ani po upozornení splátku splatnú

v mesiaci 04/2016 neuhradila, právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 06. 07. 2016. Z výpisu z kreditnej platobnej karty, ktorý predložil v konaní pôvodný žalobca vyplynulo, že žalovaná na účet zaplatila poslednú štandardnú mesačnú splátku v sume 85,- Eur dňa 09. 02. 2016 a naposledy z účtu čerpala finančné prostriedky dňa 15. 02. 2016 v sume 30,- Eur. Následne banka (pôvodný žalobca) zaťažovala účet žalovanej rôznymi poplatkami za správu kartového účtu, nákladmi na vymáhanie pohľadávky do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, sankčnými úrokmi, štandardnými úrokmi a rôznymi poplatkami.

1.3 Žalobca vzal žalobu voči žalovanej čiastočne späť v časti o zaplatenie 5 414,91 Eur, a preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 5 334,91 Eur s príslušenstvom vzal žalobca späť bez odôvodnenia, a domáhal sa už len zaplatenia sumy vo výške 700,- Eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala rozdiel medzi sumou čerpaného úveru (4 410,- Eur) a úhradami žalovanej (3 710,- Eur). Následne vzal žalobca žalobu späť aj v časti o zaplatenie sumy 80,- Eur z dôvodu, že žalovaná počas súdneho konania túto sumu plnila. Predmetom konania tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie 620,- Eur s príslušenstvom.

1.4 Vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 620,- Eur s príslušenstvom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty U., a.s. je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“). S poukazom na § 54a O. z. prihladol súd prvej inštancie z úradnej povinnosti na premlčanie práva uplatňovaného žalobcom. Súd prvej inštancie uviedol, že z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 O. z.), a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru, začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej bola vyhlásená mimoriadna (predčasná) splatnosť úveru podľa § 103 O. z. Právny predchodca žalobcu mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru vyhlásil pre splátku splatnú v mesiaci 04/2016. Ak žalovaná túto splátku mala podľa zmluvných podmienok uhradiť do konca príslušného kalendárneho mesiaca, teda do 30. 04. 2016, mohol si veriteľ uplatniť svoje právo na súde najskôr 01. 05. 2016, kedy sa dostala žalovaná do omeškania. Vzhľadom na to, že ide o dobu určenú podľa rokov, trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie úveru končí dňom, ktorý sa číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína (§ 122 O. z.). Touto udalosťou je podľa § 103 O. z. zročnosť nesplnenej splátky, teda 30. 04. 2016, a preto premlčacia doba končí dňa 30. 04. 2019. Vzhľadom na uvedené bola žaloba podaná na súde prvej inštancie po uplynutí trojročnej premlčacej doby až dňa 27. 06. 2019.

1.5 Súd prvej inštancie neprihladol na žalovanou doručené písomné uznanie žalovaného nároku zo dňa 12. 11. 2019, ktorým uznala nárok žalobcu na zaplatenie sumy 6 034,91 Eur s príslušenstvom. Skonštatoval, že zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť tak ako vyplýva z ustanovenia § 54a O. z. možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. Z písomného uznania nároku žalovanou nevyplýva, že táto vedela o tom, že uznáva premlčané právo veriteľa. Aj z ustanovenia § 558 O. z. vyplýva, že ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má však takéto uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Toto uznanie ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi súd prvej inštancie vyhodnotil ako neplatný, pretože z neho nevyplýva, že žalovaná ako dlžníčka vedela, že uznáva dlh veriteľa, ktorý je premlčaný. Toto uznanie je v rozpore s § 54a O. z., § 558 O. z., a preto je tento jednostranný právny úkon podľa § 39 O. z. absolútne neplatný.

1.6 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnejšej žalovanej náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trov konania nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v I. výroku o zamietnutí žaloby a v III. výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nesprávny z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., t. j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca uviedol, že žalovaná ním uplatnený nárok nerozporovala, naopak vo svojom podaní zo dňa 12. 11. 2019 dlh pred súdom prvej inštancie uznala a požiadala o umožnenie splátok. V podaní zo dňa 05. 02. 2020 žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C. s. p. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky, súd prvej inštancie mal na základe uznávacieho prejavu žalovanej rozhodnúť o tomto spore rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C. s. p. bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a vykonával právne posúdenie skutkového

stavu z hľadiska hmotného práva. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania. Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo 380/98 zo dňa 18. marca 1999, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 10/2000). Prípadná argumentácia súdu prvej inštancie o potrebe vykonania ex offo súdnej kontroly z dôvodu spotrebiteľského charakteru sporu je bez právnej opory, nakoľko Civilný sporový poriadok v § 282 jednoznačne ustanovuje, že v prípade uznania nároku žalovaným súd na návrh žalobcu rozhodne rozsudkom pre uznanie a pre spotrebiteľské spory v tomto smere žiadna výnimka neplatí. Na podporu svojej argumentácie poukázal žalobca na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/660/2014 zo dňa 07. 12. 2015 a sp. zn. 24Co/345/2016 zo dňa 05. 04. 2017, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/302/2018 zo dňa 12. 03. 2018 a k účinkom procesného úkonu uznania nároku poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25. 03. 2010.

2.2 Zároveň podľa žalobcu nie je jeho nárok uplatnený na súde prvej inštancie premlčaný. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06. 07. 2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Začiatok premlčacej lehoty možno počítať najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve, t. j. odo dňa 17. 07. 2016. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol na súde prvej inštancie podaný dňa 27. 06. 2019 z čoho vyplýva, že nárok žalobcu v čase podania žaloby premlčaný nebol. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podporený aj výkladom ustanovenia § 565 O. z., podľa ktorého vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi. Žalobca dal do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006 a sp. zn. 21Cdo/426/2005 a tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/60/2019 zo dňa 21. 11. 2019, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich a takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa, a nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“

2.3 S poukazom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške „700,00 Eur (aj keď podľa písomného podania zo dňa 05. 02. 2020 po čiastočnom späťvzati žaloby si žalobca v konaní uplatňoval iba sumu 620,- € s príslušenstvom) od 21.05.2019 do 08.08.2019 úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 680,00 Eur od 09.08.2019 do 11.09.2019, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 660,00 Eur od 12.09.2019 do 09.10.2019 úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 640,00 Eur od 10.10.2019 do 14.11.2019 úrok z omeškania vo výške 8,00 % p. a. zo sumy 620,00 Eur od 15.11.2019 do zaplatenia, to všetko formou pravidelných mesačných splátok vo výške aspoň 30,- Eur“ (presná citácia návrhu na rozhodnutie odvolacieho súdu) a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu doručenom súdu prvej inštancie dňa 14. 05. 2020 uviedla, že odvolaniu žalobcu ako človek, ktorý neštudoval právo nerozumie, no súhlasí s návrhom žalobcu ohľadom splácania 30,- Eur mesačne, hoci bude v ťažkej životnej situácii. Dňa 10. 07. 2020 doručila žalovaná súdu prvej inštancie ďalšie vyjadrenie k odvolaniu a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu, nakoľko mala za to, že premlčacia doba začala v zmysle § 103 O. z. plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bola žalovaná v omeškaní ako prvou. Na podporu svojej argumentácie poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20. 02. 2019 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13. 09. 2018. Žalovaná navrhla, aby konajúci súd žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca repliku nepodal.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok,

ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku vo veci samej a v III. výroku o trovách konania je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť.

6. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Podľa § 282 C. s. p. ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Inštitút rozsudku pre uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, ktorý slúži ako systémový prvok procesnej ekonomie konania. Civilný sporový poriadok rozhodovanie rozsudkom pre uznanie nároku v zmysle § 282 C. s. p. nevyučuje ani v spotrebiteľských konaniach. Časť odbornej verejnosti však zastáva názor, že súd nesmie rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, pokiaľ spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Tento názor opierajú o to, že súdy sú povinné v spotrebiteľských sporoch chrániť slabšiu stranu, a to aj tým, že z úradnej povinnosti prihládajú na existenciu takýchto zmluvných podmienok s poukazom na ustanovenie § 295 a § 298 C. s. p. Uznávací prejav žalovaného v takom prípade súd síce poznamená v zápisnici, resp. vo zvukovom zázname, v písomnom odôvodnení rozsudku však uvedie, prečo mu nepriznal procesnoprávne účinky.

6.1 Odvolací súd je zhodne so žalobcom názoru, že uznávací prejav žalovanej učiný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 12. 11. 2019, adresovaný súdu prvej inštancie je procesným uznaním nárokov uplatnených žalobou v zmysle § 282 C. s. p. Na rozdiel od žalobcu je však odvolací súd toho názoru, že nie každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Rozsudok pre uznanie nároku ako každé rozhodnutie súdu by malo byť zákonné, t.j. v súlade s hmotným právom (právnymi predpismi). Aj keď na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy v ustanovení § 153a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov v spojení s § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, to nie je v ustanovení § 282 C. s. p. vyjadrené, vyplýva to z ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Preto odvolací súd zastáva názor, že napriek uznávaciemu prejavu žalovanej spotrebiteľky a návrhu žalujúceho dodávateľa na vydanie rozsudku pre uznanie tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že nárok žalobcu je s poukazom na ustanovenie § 103 druhá veta O. z. premlčaný a v takom prípade nemožno veriteľovi premlčané právo priznať. Takéto priznanie by bolo v rozpore s hmotným právom. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo/380/98 zo dňa 18. 03. 1999 a sp. zn. 3 Obo/38/2009 zo dňa 25. 03. 2010 odvolací súd uvádza, že uvedené rozhodnutia vychádzajú z odlišného skutkového stavu vecí, pričom v nich nebol uplatňovaný nárok, na ktorého premlčanie by bol súd povinný prihliadať ex offo v zmysle § 54a O. z. ako je tomu v tomto spore, a preto sa uvedenými rozhodnutiami nezaoberal. Na záver odvolací súd dodáva, že na námietku premlčania žalovanej vnesenej až v odvolacom konaní neprihliadol, nakoľko premlčaním nároku žalobcu sa zaoberal z úradnej povinnosti už súd prvej inštancie v zmysle § 54a O. z.

6.2 Uznávaciemu prejavu žalovanej nemohol byť prisúdený procesný účinok aj z dôvodu, že bol vykonaný 12. 11. 2019 potom, ako žalobca bez uvedenia dôvodu a špecifikácie predmetu späťvzatia žaloby v časti o „5 334,91 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania“ vzal späť žalobu dňa 21. 10. 2019 a v čase vyhotovenia uznávacieho prejavu žalovanej taký nárok ako je uvedený v uznaní nároku nebol predmetom záujmu žalobcu.

7. Podľa § 101 O. z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

7.1 V zmysle § 103 O. z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7.2 S poukazom na ďalšiu odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil v otázke premlčania práva, keď žalobu vo zvyšnej časti po čiastočnom zastavení konania zamietol. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 O. z. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Argumentáciu žalobcu, že premlčacia doba plynie najskôr odo dňa doručenia

predčasného zosplatnenia dlhu (resp. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej v oznámení o zosplatnení, t. j. odo dňa 17. 07. 2016) považuje odvolací súd za nesprávnu, pretože je v priamom rozpore s ustanovením § 103 O. z. Ustanovenie § 101 O. z. je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 O. z. vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Predmetné ustanovenie (§ 103 O. z.) neviaže začiatok premĺčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti (splatnosti) tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Z hľadiska prejednávaneho sporu je premĺčacia doba trojročná (§ 101 O. z.) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 O. z.), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 O. z.), ktorou bola splátka za mesiac 04/2016 splatná dňa 30. 04. 2016 a uplynula dňom 30. 04. 2019. Keďže žalobu doručil pôvodný žalobca súdu prvej inštancie až dňa 27. 06. 2019, urobil tak po uplynutí trojročnej premĺčacej doby na uplatnenie práva.

8. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

9. Vzhľadom na to, že žalovanej zo spisu žiadne trovy prvoinštančného konania nevyplývajú, je vecne správny aj III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov prvoinštančného konania žalovanej napriek jej prevažnému úspechu v spore.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania z dôvodu, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a plný úspech v odvolacom konaní mala žalovaná. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, preto odvolací súd určil začiatok lehoty na plnenie náhrady trov odvolacieho konania podľa § 232 ods. 2 C. s. p. taktiež od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).